

แนวทางการประสานงาน ของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ระดับอำเภอจังหวัดขอนแก่น

The Approach for the Coordination Committee
of Local Development Plan
of the District, KhonKaen Province.

ละมัย โพธิ์สูง¹

ดร. เสกสรรค์ ยงวณิชย์²

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จำนวน 181 คน 2) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดขอนแก่น จำนวน 78 คน 3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทำหน้าที่สำคัญในคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดและระดับอำเภอ รวม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาความแตกต่างของตัวแปร 2) แบบสัมภาษณ์ เพื่ออธิบายเพิ่มเติมสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการประสานงาน

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางในการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ควรปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ให้ครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ และกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอให้ชัดเจน ควรกำหนดระยะเวลาในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอให้เร็วขึ้น และสัมพันธ์กับปฏิทินการจัดทำงบประมาณของจังหวัด และขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติในการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ การจัดทำบัญชีโครงการที่เกินศักยภาพคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอควรจัดเรียงลำดับความสำคัญของโครงการตามความสำคัญและจำเป็น และควรพัฒนาระบบการติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

คำสำคัญ : การประสานงาน คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ

¹ นักศึกษา ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² รองศาสตราจารย์อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาการบริหารการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the present status and problems of the Coordination Committee of Local Development Plan of the District, KhonKaenProvince.and 2) to study the approach for such coordination. The research population consisted of 181 Coordination Committee members, 78 Tambon Municipality or TAO Policy and Plan Analysis officials and 10 informants with an important role in the Committee at district and provincial levels.

The research tools were 1) a questionnaire on the current status, problems and approach for such coordination. Data analysis was through the SPSS program for values of frequency percentage, mean, standard deviation and the relation of variables by Chi-square and 2) an interview with guidelines for further explanation of the current status, problems and approach for the coordination.

The results of the study:

Factors of the Coordination Committee should be adjusted to cover all related district agencies and set clearly the proper role of this committee. The coordination period should be set earlier and compatible with the province and PAO's fiscal calendar, The budget should be allocated to support the Committee's performance, Also, the project account beyond the Committee's potential should be prepared, and the priority should be done in order of importance and necessity. Finally, the follow-up and report system of the Committee's performance results should be developed.

Keyword : Coordination, Committee of Local Development Plan of the District

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ของตน ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2549 ซึ่งในการดำเนินการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดทิศทางกลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน ปัญหาที่ตามมาคือแต่ละองค์กรต่างดำเนินงานในพื้นที่ของตน ไม่มีการประสานการพัฒนาในภาพรวมของอำเภอหรือจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการประสานงานระหว่างองค์กรในการพัฒนาท้องถิ่นและการประสานงานขององค์กรที่ให้บริการและบางครั้งมีลักษณะของพื้นที่ทับซ้อนและเกี่ยวเนื่องกัน (พงศ์สิทธิ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช คล้ายเงิน, 2540) เป็นผลให้การพัฒนาที่ผ่านมายังไม่สามารถแก้ไขปัญหาพื้นฐานของประชาชนในชนบทและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ชนบทได้อย่างแท้จริง

สำหรับจังหวัดขอนแก่นมีการประสานงานเพื่อประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น โดยมีการประสานแผนใน 2 ระดับ คือ ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ การประสานแผนในระดับนโยบาย มีการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น สำหรับเป็นกรอบทิศทางในการวางแผนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนการประสานในระดับปฏิบัติ มีการกำหนดขอบเขตประเภทโครงการที่เกี่วกันศึกษา สำหรับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลนำไปเป็นกรอบในการจัดทำโครงการและบูรณาการโครงการพัฒนาในภาพรวมของระดับอำเภอ เพื่อประสานและดำเนินการร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินโครงการ หากโครงการใดเกี่วกันศึกษาของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ก็จะเสนอต่อไปยังคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จากรายงานการประชุมคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจังหวัดขอนแก่น พบว่าในปีงบประมาณ พ.ศ.2551 มีโครงการที่เกี่วกันศึกษาที่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลส่งผ่านคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอพิจารณาเสนอให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดพิจารณา จำนวน 647 โครงการ รวมงบประมาณที่เสนอขอ 4,428,294,652 บาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีการเสนอโครงการที่เกี่วกันศึกษา จำนวน 213 โครงการ รวมงบประมาณที่เสนอขอ 918,524,463 บาท ทำให้การประสานงานในการพัฒนาท้องถิ่นไม่บังเกิดผลในทางปฏิบัติ เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินโครงการ ซึ่งในทางปฏิบัติบางพื้นที่ไม่มีการจัดประชุม

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอหรือจัดทำโครงการขอรับสนับสนุนงบประมาณ แต่เป็นโครงการที่ไม่เกี่วกันศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น รวมทั้งเสนอโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณ โดยไม่ผ่านการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ (สถิตย์ เสนา, 2551) เนื่องจากขาดรูปแบบและกลไกการประสานงานที่ชัดเจนในการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เข้าไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นและการทำงานที่ซ้ำซ้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาตามแผนงานและโครงการต่างๆ ซึ่งภาคราชการได้พยายามที่จะสร้างกลไกในการประสานงาน และพัฒนาปรับปรุงศักยภาพของภาคราชการมาโดยตลอด แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่หวัง (อรพินท์ สหโชคชัย และคณะ, 2540)

ดังนั้น เพื่อให้เกิดแนวทางที่ชัดเจนในการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่นสำหรับนำไปพัฒนาการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีทิศทาง มีเป้าหมายการพัฒนาาร่วมกัน และมีการบูรณาการโครงการพัฒนา เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและตอบสนอง

ต่อความต้องการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริงประหยัดเวลา และงบประมาณของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด จังหวัดขอนแก่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนของเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 734 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งค่าคะแนนแต่ละข้อเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ (1) ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล (2) สภาพปัจจุบันการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น (3) สภาพปัญหา อุปสรรคการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น (4) ข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอในแต่ละด้านเป็นคำถามปลายเปิดและแบบสัมภาษณ์ สำหรับสัมภาษณ์ข้อมูลเจาะลึกเกี่ยวกับการประสานงานและข้อเสนอเกี่ยวกับแนวทางการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาวิเคราะห์เนื้อหา จัดหมวดหมู่ และเขียนพรรณนาเชิงอธิบายประกอบคำสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคในการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น

การประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ในภาพรวมมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 โดยสรุปปัญหาสำคัญที่พบในการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ปัญหาการประสานงานแบบเป็นทางการด้านการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.88 โดยมีประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ งบประมาณที่ใช้ในการปฏิบัติงานในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอไม่มีความเหมาะสม (2) การประสานงานแบบเป็นทางการด้านกิจกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นมีปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 พบว่าประเด็นคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอไม่มีการบูรณาการโครงการในภาพรวมอำเภอ ทำให้เกิดปัญหาในระดับมาก (3) การประสานงานแบบเป็นทางการด้านบุคคล มีปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 พบว่าประเด็นการขาดความรู้ ความเข้าใจนโยบายการปฏิบัติในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นทำให้เกิดปัญหาในระดับมาก (4) การประสานงานแบบเป็นทางการด้านนโยบาย มีปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 โดยมีประเด็นการกำหนดแผนและขั้นตอนการปฏิบัติในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอขาดความชัดเจนเกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติในระดับมาก (5) การประสานงานแบบไม่เป็นทางการด้านสัมพันธภาพส่วนบุคคล มีปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22 ซึ่งพบว่าประเด็นที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการประสานแผน คือ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอไม่จัดเลี้ยงสังสรรค์ระหว่าง อปท. ทำให้เกิดปัญหาในการประสานงาน และ (6) การประสานงานแบบไม่เป็นทางการด้านวิธีการติดต่อสื่อสาร มีปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.19 โดยมีประเด็นที่ทำให้เกิดปัญหาในการประสานงานคือ การไม่มีโทรสารพร้อมใช้สนับสนุนในการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตลอดเวลา

2. แนวทางการพัฒนาการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ในจังหวัด ขอนแก่น

2.1 ด้านนโยบาย ควรกำหนดแผนและขั้นตอนการปฏิบัติในการประสานแผนให้มีความชัดเจน และจัดทำเป็นระเบียบแบบแผนในการนำไปสู่การปฏิบัติ กำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอร่วมกัน โดยให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัด และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

2.2 ด้านบุคคล ควรปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอทั้งหน่วยงานส่วนราชการ ผู้นำท้องถิ่น และภาคเอกชน ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอให้ชัดเจน และเพิ่มบทบาทหน้าที่ในการประสานงานการพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอให้มากขึ้น

2.3 ด้านการดำเนินงาน ควรมีการจัดประชุมชี้แจงนโยบาย วัตถุประสงค์ แผนและขั้นตอนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้ชัดเจนควรกำหนดระยะเวลาในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอให้เหมาะสม และสัมพันธ์กับปฏิทินการจัดทำงบประมาณของจังหวัด และของ อบจ.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางและระดับจังหวัด ควรสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงานประสานแผนพัฒนาของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ และควรมีระบบการติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ

2.4 ด้านกิจกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรมีการบูรณาการโครงการในภาพรวมอำเภอ และจัดเรียงลำดับความสำคัญโครงการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การบูรณาการโครงการและจัดลำดับโครงการให้ชัดเจน

2.5 ด้านสัมพันธภาพส่วนบุคคล ควรจัดให้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นประจำ เช่น จัดหมุณเวียนกันเป็นเจ้าภาพจัดพบปะสังสรรค์ หรือจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ส่วนบุคคล อาทิ การแข่งขันกีฬา เป็นต้น

2.6 ด้านวิธีการติดต่อสื่อสาร ควรนำเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่มาใช้ในการติดต่อและแจ้งข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น เช่น การติดต่อทางโทรศัพท์ส่วนตัว การส่งข้อความ การส่งจดหมายหรือข้อมูลข่าวสารทาง e-mail การติดต่อผ่านเครือข่ายออนไลน์ เช่น Facebook และ Twitter ควรประสานในลักษณะเครือข่าย โดยจัดตั้งชมรม เครือข่าย หรือกลุ่มเฉพาะแบบไม่เป็นทางการ เช่น เครือข่ายช่าง เครือข่ายนักวางแผน ชมรมผู้บริหารเครือข่ายสาธารณสุข และควรจัดตั้งสำนักงานประสานงานระดับอำเภอ สำหรับเป็นศูนย์ประสานงานระดับอำเภอ มีระบบข้อมูล และความพร้อมของเทคโนโลยีสื่อสารสนับสนุนการปฏิบัติในการประสานงาน

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากข้อค้นพบที่ว่า ด้านบุคคล มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไม่เหมาะสม ด้านการดำเนินงาน มีงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ และด้านกิจกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น ส่วนใหญ่ยังไม่มีการบูรณาการโครงการร่วมกัน ดังนั้น จึงควรจัดระบบการประสานงานในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอ เพื่อให้การประสานงานพัฒนาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนและการพัฒนาด้านต่างๆ สามารถดำเนินการได้รวดเร็วขึ้น ครอบคลุมพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางและระดับจังหวัด ควรจะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์ประสานงานการพัฒนาในระดับอำเภอ สำหรับเป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสาร และให้บริการข้อมูล

2. จัดแบ่งกลุ่มอำเภอตามลักษณะสภาพพื้นที่ หรือสภาพปัญหาที่คล้ายคลึงกัน และจัดทำแผนพัฒนาตามกลุ่มอำเภอ
3. แต่งตั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ โดยพิจารณาองค์ประกอบให้ครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับพื้นที่ และกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้ชัดเจนในด้านการประสานการพัฒนาท้องถิ่น
4. จัดระบบการประสานงานให้มีประสิทธิภาพ มีระบบข้อมูลสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ระบบการติดตามรายงานผลการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายการประสานงานพัฒนาท้องถิ่นที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่
5. กำหนดระเบียบแบบแผน และขั้นตอนการปฏิบัติในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นขั้นตอนไว้ชัดเจน และจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย
6. จัดฝึกอบรมให้ความรู้และเพิ่มทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในการประสานแผนพัฒนาให้กับคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะการทำงานเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยหาแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการบูรณาการแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อนำไปเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาท้องถิ่นของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ
3. ควรศึกษาวิจัยแนวทางการประสานงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ในเขตจังหวัดอื่น เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จุมพล หนีมนานิช. (2531). การบริหารและการควบคุมงาน. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัชชัย เมืองนาง. (2541). การศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบการประสานงานการนิเทศการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอในจังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประคอง วรรณสุด. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร อาษานาม. (2538). การบริหารทีมงาน : หลักการและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม. สันติ : ประสานการพิมพ์.
- พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช คล้ายเงิน. (2540). รายงานการวิจัยเรื่องการจัดการปกครองท้องถิ่นเขตเมืองที่ต่อเนื่องกับกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีเฉพาะจังหวัดนนทบุรี. ภาควิชาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิจิตรา อาวะกุล. (2542). เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2540). การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS สำหรับงานวิจัย : การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ดา กุบแก้ว. (2535). รูปแบบการประสานงานการนิเทศการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2543). การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- สมหมาย แจ่มอัน. (2539). การพัฒนารูปแบบการประสานงานเพื่อการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถิตย์ เสนา. (2551). ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมิต สัจฉกร. (2553). เทคนิคการประสานงาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- โสภาพร วงศ์มา. (2542). แนวทางการประสานงานระหว่างฝ่ายการศึกษา กับฝ่ายบริการพยาบาลในการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ สำหรับนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรพินทร์ สฟโซคชัย และคณะ. (2540). รายงานผลการศึกษา : โครงการศึกษารูปแบบและแนวทางการส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

